

In i dimman... - Pössneck 2011

Torsdag 5 maj

Vi lämnade ett gråkallt Gamleby för årets första utlandsresa, och hoppades på varmare väder längre söderut. Redan i Trelleborg sken solen och vi anslöt till kön av andra resenärer ute i samma ärende – veterancuperna i tyska Pössneck...

Färden över Östersjön gick fint på ett lugnt hav, men de 6 timmarna gick långsamt ombord på Mecklenburg-Vorpommern då färjan inte erbjöd några större möjligheter till annan aktivitet än mat och sömn och frågan var om inte både fisken och snitzeln var gjord i samma panering...

Framme i Rostock på kvällen valde vi att stanna för natten strax utanför staden i sällskap av ett par andra ekipage.

Fredag 6 maj

Efter en liten påfyllning av förråden startade vi dagens etapp söderut. Resan gick på fina motorvägar, trafiken flöt bra och landskapet böljade vackert förbi med till synes oändliga rapsfält i full blom. På ett enda fält räknade vi dessutom till 57 vindkraftverk. Man kan undra vad den svenska motståndslobbyn hemma skulle ha tyckt om det...?

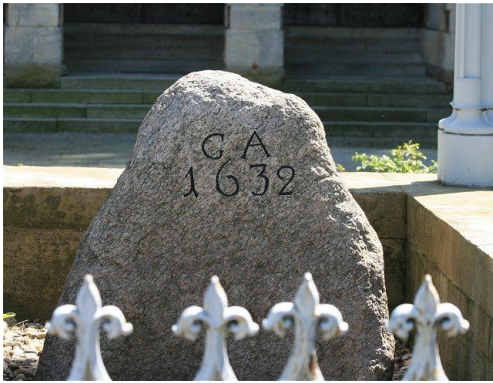

Framåt lunch hade trafiken tätat betydligt och farten ökat så efter 30 mil på inte helt jämna betongvägar bestämde vi oss för att överge motorvägen en stund.

I höjd med Leipzig svängde vi därför av och följde skyltarna in mot Lützen. Den lilla, slumrande byn visade sig från sin allra finaste sida med gammal vacker bebyggelse och med naturen inpå knuten. Vi fick oss en välbehövlig bensträckare och lite svensk historia till del vid Gustaf II Adolfs minnesmonument.

I det strålände solskenet på denna vackra plats var det kanske lite svårt föreställa sig vad den svenska armén fått genomlida här i dimman i november 1632...

- Gustaf – Du glömde kärran...

Innan vi fortsatte ställde vi om gps:en för att undvika motorvägar och körde den sista 10 milen ner till Pössneck via mindre vägar och genom ett fortsatt böljande, grönt landskap – ja... där det inte växte ännu mera raps vill säga.

Med riktiga koordinater i gps:en var det inte svårt att hitta till banan utanför orten, värre var att hitta en någorlunda plan yta att parkera husbilen på då nästan hela depån lutade åt något håll. Men efter lite trixande och lite klossar var allt och alla till slut på plats. Och medan grillkolen sakta falnade somna vi gott efter en lång resdag.

Lördag 7 maj

Dagen bjöd på strålände sommarväder, en lisa för oss som faktiskt fått skrapa bilrutor hemma tidigare samma vecka! Men med solen och värmen kom även en mycket torr bana, trots idoga försök av traktens brandkår att vattna. Om det varit dimma i Lützen 1632 var det ingenting mot dammet i Pössneck 2011!

Att damm-bekämpningen lämnade en hel del övrigt att önska tror jag alla var överens om. Tyvärr så hände även några mer eller mindre allvarliga olyckor men om de kan lastas på dammens konto är jag inte rätt person att avgöra.

Men helt klart var det med dubbla känslor jag såg startfälten försvinna in i ett moln av damm där det bitvis var omöjligt att urskilja vare sig nummerplåtar eller färger på kläder.

Inte mindre än 24 svenska förare kämpade tappert i den tyska dimman, förlåt... dammet, med varierad framgång. Flitigast var Göran Josefsson som startade i inte minde än 6 heat i den 27 gradiga värmen. Slitet lönade sig för den gode östgöten som vann OLT 50+ och kom tvåa i Classic European Twin Shock Championship 50+ efter dansken Nisbeth. Boje Christiansen startade här dagen helt suveränt med en andra och en första plats i de inledande heaten men hade oturen att vurma i det tredje och med det var hans dag förstörd.

I den yngre klassen i CETSC glänste tysklands egen Timo Eissner och vann alla tre heaten i överlägsen stil. Svenskhoppen Andreas Beltin och Mikael Andersson jobbade på, dock utan att nå ända fram. Bättre lycka nästa gång!

Bland OLT-förarna slutade Tommy Karlsson tvåa i 50+ och Sölve Lindersson på en hedrande tredjeplats i 60+. I premiären av den nya Jeff Smith Trophy kunde den alltid lika glada Sören Johansson kröna dagen med att också kliva högst upp på prispallen.

Och medan Du gamla du fria tonade ut ur högtalarna packade vi ihop det sista och styrde ut på vägen tillbaka mot Rostock. Denna gången fick det bli motorvägen hela sträckan utan avbrott och runt midnatt rullade vi in på parkeringen vid färjeterminalen.

Söndag 8 maj

Uppe med tuppen för att leta upp rätt fil in till färjan som skulle ta oss hem till svedala igen. Färjan denna gången bar det stolta namnet "Skåne" och visade sig vara både modernare och mera trivsamt. Dessutom med bättre mat och bättre shopping och, inte minst, serveringen höll öppet hela resan så att vi kunde få 11-kaffe just kl 11 och inte drabbas av en tidvis stängd servering som på vägen ner...

Helt enligt tidtabellen backade vi in i Trelleborgs hamn vid 14-tiden och sedan återstod bara de sista 40 milen hem. Och tänk, inte en enda gång saknade jag dunket av skarvad betongvägbana...

Ingegerd Johansson